

PENGARUH SOSIOEKONOMI KE ATAS PENGLIBATAN IBU BAPA INDIA DALAM PENDIDIKAN ANAK DI RUMAH: SATU PERBANDINGAN ANTARA MURID BERPENCAPAIAN TINGGI DAN MURID BERPENCAPAIAN RENDAH

Suresh Kumar N Vellymalay¹

Abstract

This study focused on the influence of parent's socioeconomic status on parental involvement in their child's education at home. Eighty students from one of the best performance-based National Type Tamil Schools in Kedah were chosen based on purposive sampling. Out of the eighty students, forty were high achievement students and the other forty were low achievement students. A questionnaire was used by the researcher to obtain quantitative data from the students' parent; related to the parent's socioeconomic status and their involvement in their child's education at home. In-depth interviews were conducted with the students to gather information on the level of parental involvement in their child's education. The findings of this study indicated that most parents regardless their socioeconomic background showed high involvement in most of the strategies at home. However, the strength of the parent's education level and the economic position among the parents from the higher socioeconomic background increases the understanding, knowledge and the parent's capability in helping their children more efficiently and effectively in their education.

Keywords: Parental involvement, child, socioeconomic status, education, National Type Tamil School

PENDAHULUAN

Penglibatan ibu bapa memberi faedah yang tinggi ke atas pencapaian pendidikan anak (Sheldon 2002). Malah, penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak merupakan tanggungjawab ibu bapa terhadap peluang hidup dan masa depan anak (Berthelsen & Walker 2008; Gillies 2006). Perkembangan pendidikan masa kini telah memberi penekanan yang tinggi terhadap keperluan penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak. Rata-rata kajian penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak mendapati dua bentuk penglibatan ibu bapa dalam usaha meningkatkan pencapaian pendidikan anak demi masa depannya (Reilly, E. 2008); pertama, penglibatan ibu bapa di rumah yang merujuk kepada interaksi antara ibu bapa dan anak yang berlaku di luar sekolah yang

meliputi tingkah laku berhubung pembelajaran anak, sikap dan strategi (Hoover-Dempsey et al. 2005), dan kedua, penglibatan ibu bapa di sekolah meliputi aktiviti yang dilakukan oleh ibu bapa di sekolah berkaitan anak mereka.

Penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak di rumah terdiri daripada pelbagai bentuk termasuk asuhan ibu bapa yang melibatkan kelakuan, nilai dan praktis yang dilakukan oleh ibu bapa dalam proses membesarkan seseorang anak. Ia meliputi segala aktiviti di rumah bagi membentuk kemahiran pembelajaran dalam diri anak tersebut (Weiss et al. 2006) sehinggalah kepada tingkah laku ibu bapa dalam memilih institusi pendidikan yang sesuai untuk anak-anak (Dimmock & O'Donoghue 1996). Penglibatan ibu bapa juga termasuklah strategi yang digunakan oleh mereka untuk membantu pendidikan anak di rumah seperti berbincang tentang sekolah, membantu anak menyiapkan kerja rumah (Deslandes & Bertrand 2005; Lopez et. al 2001), menyelia limitasi tontonan, limitasi masa keluar dari rumah, memantau kerja rumah dan aktiviti anak di rumah (Ho Sui-Chu & Willms 1996) selain mengetahui dan memantau perkembangan anak-anak (Baker & Stevenson 1986). Selain itu, komunikasi dan interaksi ibu bapa dengan anak (Howell & Freese 1979; Lockheed et al. 1989; Lopez et. al 2001) tentang program dan aktiviti sekolah (Ho Sui-Chu & Willms 1996) diambil kira sebagai antara bentuk penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak.

Banyak kajian yang menunjukkan bahawa penglibatan ibu bapa di rumah memberi kesan positif ke atas pencapaian pendidikan anak (Baker & Stevenson 1986; Entwisle & Hayduk 1981; Ho-Sui Chu & Willms 1996; Feuerstein 2000; Israel et al. 2001; Lee & Bowen 2006; Lockheed et al. 1989; Sy et al 2008). Apa yang jelas adalah penglibatan ibu bapa amat membantu dalam pelbagai aspek pendidikan anak seperti meningkatkan kepercayaan terhadap kompetensi diri (Gonzalez-DeHass et al. 2005; Topor et al. 2010), meningkatkan interaksi ibu bapa-anak dan membantu kerja rumah (Bailey et al. 2004; Bailey 2006; Fan & Chen 2001; Pomerantz & Eaton 2001; Pomerantz et al. 2006) demi kecemerlangan pendidikan anak. Pendek kata, seseorang anak mampu meningkatkan kecemerlangan akademik apabila ibu bapa melibatkan diri dalam pendidikannya.

Namun demikian, tidak semua ibu bapa dapat melibatkan diri dalam pendidikan anak secara berkesan. Pelbagai faktor mempengaruhi penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak di rumah. Dalam hal ini, pembolehubah taraf sosioekonomi seperti pendidikan, pekerjaan, pendapatan dan pendapatan isi rumah mempunyai pengaruh yang kuat ke atas penglibatan ibu bapa. Sehingganak status sosioekonomi ibu bapa kerap dijadikan minat dalam kajian melibatkan penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak dewasa ini (Baker & Stevenson 1986; Balli et al. 1998; Craig 2006; Fan & Chen 2001; Ho Sui-Chu & Willms 1996; Katsilis & Rubinson 1990; Lueptow 1975; McNeal Jr. 2001; Poston & Falbo 1990; Patricio & Anguiano 2004; Reay 2004; Ji & Koblinsky 2009; Sohail et al. 2012; Stylianides & Stylianides 2011; Suresh Kumar 2010, 2011).

Banyak kajian (seperti yang dinyatakan di atas) mendapati hubungan yang signifikan dan positif di antara status sosioekonomi ibu bapa dan penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak. Kekayaan dan aspirasi ibu bapa dilihat lebih mendominasi pola pendidikan seseorang anak jika dibandingkan dengan keupayaan dan usaha anak (Brown 1990). Kajian-kajian ini jelas menunjukkan bahawa ibu bapa yang memiliki taraf sosioekonomi yang tinggi lebih melibatkan diri dalam pendidikan anak berbanding ibu bapa bertaraf sosioekonomi rendah. Maka, kekurangan penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak terutamanya dalam kalangan ibu bapa daripada status sosioekonomi yang rendah mempengaruhi pencapaian pendidikan anak tersebut. Maka, timbul

keperluan untuk memahami faktor-faktor yang menghalang penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak secara efektif dalam kalangan ibu bapa yang berstatus sosioekonomi rendah.

Justeru, kajian ini bertujuan meneroka pengaruh status sosioekonomi ibu bapa India ke atas penglibatan mereka dalam pendidikan anak di rumah. Kajian ini juga bertujuan mengenal pasti kekangan yang dihadapi oleh ibu bapa akibat status sosioekonomi yang rendah dalam keterlibatan secara efektif dalam pendidikan anak di rumah.

Dalam konteks Malaysia, walaupun banyak kajian dilakukan dalam bidang pendidikan namun kajian yang memfokuskan penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak masih tidak menonjol apatah lagi kajian yang menjurus kepada etnik minoriti. Selain itu, minat akademik terhadap kajian tentang penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak dapat dikatakan masih kurang. Hal ini mengakibatkan darjah kesedaran yang rendah tentang betapa pentingnya penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak bagi memastikan kecemerlangan pencapaian pendidikan anak tersebut.

KAJIAN LEPAS

Secara umumnya, kajian tentang penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak mendapati bahawa semakin tinggi status sosioekonomi ibu bapa maka semakin tinggi penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak. Malah, pencapaian pendidikan yang dikecapi oleh anak tersebut turut semakin tinggi. Sebagai contoh, Kajian Gillies (2006) mendapati bahawa ibu bapa kelas menengah tidak menghadapi kesukaran untuk membantu dalam menyelesaikan kerja rumah yang diberi oleh guru di sekolah malah bantuan sebegini menggalakkan hubungan dan interaksi yang lebih kuat antara ibu bapa dan anak. Kajian Lareau (1987) mendapati bahawa ibu bapa kelas pekerja dan menengah dapat menilai kepentingan pendidikan dan mahukan anak-anak memperoleh pencapaian yang baik di sekolah namun ibu bapa kelas pekerja menyerahkan tanggungjawab pendidikan sebulat-bulatnya kepada guru berbanding ibu bapa kelas menengah dengan taraf sosioekonomi yang tinggi yang melihat pendidikan sebagai satu hubungan kerjasama antara ibu bapa dan guru. Selain itu, ibu bapa kelas pekerja memperlihatkan kekurangan dalam kemahiran, status pekerjaan dan masa serta pendapatan untuk menyokong persekolahan anak (Lareau, 1987). Kajian Katsilis & Rubinson (1990) pula mendapati bahawa ibu bapa daripada status sosioekonomi yang tinggi memiliki modal budaya yang tinggi yang secara langsung mendorong kejayaan pendidikan anak.

Kajian Ho Sui-Chu & Willms (1996) mendapati bahawa wujudnya hubungan yang signifikan antara taraf sosioekonomi dan penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak. Kajian Stylianides & Stylianides (2011) pula mendapati interaksi yang terbentuk antara ibu bapa dan anak menunjukkan hubungan yang positif dan signifikan ke atas pencapaian pendidikan anak. Kajian Sewell & Hauser (1980) pula mendapati bahawa anak dari keluarga yang berstatus tinggi mempunyai skil kognitif yang tinggi. Kebanyakan anak kelas pekerja memperlihatkan skil kognitif yang rendah dan gagal memiliki aspirasi yang tinggi dalam pendidikan akibat persepsi mereka bahawa ketiadaan dorongan ibu bapa dan guru berpunca daripada kekurangan sumber kewangan. Begitu juga dengan kajian McNeal Jr. (2001) yang mendapati bahawa ibu bapa daripada taraf sosioekonomi yang tinggi mampu membentuk penglibatan yang baik dalam pendidikan anak. Tambahan lagi, kajian Shaver & Wall (1998) juga

mendapati bahawa status sosioekonomi mempengaruhi penglibatan ibu bapa dan pencapaian anak dalam pembacaan dan pencapaian Matematik.

Dalam menerangkan hubungan antara status sosioekonomi dan penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak, taraf pendidikan dilihat sebagai salah satu indikator utama yang mempengaruhi penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak di rumah (misalnya, Baker & Stevenson 1986; Balli et al. 1998; Craig 2006; Patricio & Anguiano 2004; Reay 2004; Poston & Falbo 1990; Suresh Kumar 2010,2011). Sebagai contoh, kajian Reay (2004) mendapati kebanyakan ibu kelas menengah mempunyai latar belakang pendidikan yang baik dan mengalirkan kejayaan pendidikan mereka kepada anak dalam bentuk keyakinan diri dan penglibatan yang tinggi dalam pendidikan anak. Kajian Baker & Stevenson (1986) pula mendapati ibu-ibu yang berpendidikan tinggi mempunyai lebih banyak pengetahuan tentang persekolahan anak. Tambahan lagi, mereka lebih mengambil tahu akan pendidikan dan pencapaian anak selain menunjukkan usaha dalam memantau kemajuan pendidikan anak.

Di samping itu, kajian Poston and Falbo (1990) mendapati bahawa ibu bapa yang mempunyai taraf pendidikan yang tinggi sering berkomunikasi dan berinteraksi dengan anak. Sebaliknya, kajian Balli et al. (1998) mendapati bahawa ibu bapa yang berpendidikan rendah bukan sahaja menghadapi kesukaran untuk membantu anak dengan kerja rumah yang diberikan oleh sekolah malah turut memerlukan bantuan sekolah untuk membantu anak. Kajian Craig (2006) mendapati bahawa ibu bapa yang berkelulusan universiti lebih banyak meluangkan masa bersama anak (seperti berinteraksi, mendengar, bermain, membaca dan menegur anak). Kajian Patricio & Anguiano (2004) pula mendapati bahawa taraf pendidikan ibu bapa mempunyai hubungan yang signifikan dengan penamatan pengajian sekolah tinggi oleh anak. Ibu bapa yang memiliki taraf pendidikan yang tinggi lebih memahami sistem pendidikan dan lebih mengetahui cara ia berfungsi; membolehkan mereka melibatkan diri dengan lebih efektif dalam pendidikan anak di rumah. Dalam konteks Malaysia, kajian Suresh Kumar (2010, 2011) juga mendapati hubungan yang positif dan signifikan antara taraf pendidikan ibu bapa daripada etnik India dan penglibatan mereka dalam pendidikan anak di rumah.

Selain taraf pendidikan, pekerjaan dan pendapatan ibu bapa juga mempengaruhi penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak di rumah. Kajian Desimone (1999) mendapati bahawa semakin tinggi taraf sosioekonomi ibu bapa terutamanya pendapatan isi rumah maka semakin tinggi penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak. Hasilnya, anak lebih cenderung memperoleh pencapaian yang tinggi dalam subjek matematik dan bacaan. Konsisten dengan kajian di atas, kajian Lockheed et al. (1989) turut mendapati anak kepada ibu yang terpelajar dan bapa yang profesional mendapat pencapaian yang tinggi dalam ujian Matematik. Maka, kajian-kajian ini jelas membuktikan bahawa terdapat hubungan yang signifikan antara taraf sosioekonomi dan tahap prestasi pendidikan murid.

Selain itu, kajian Lueptow (1975) pula mendapati murid-murid yang mempunyai nilai pencapaian yang tinggi dalam pendidikan sememangnya berasal dari latar belakang keluarga bandar, berpendidikan, berpendapatan tinggi dan mempunyai status pekerjaan yang tinggi. Kajian Sohail et al. (2012) mendapati bahawa taraf pendidikan dan pekerjaan ibu bapa mempunyai pengaruh yang kuat ke atas pola pembelajaran anak. Tambahan lagi, kajian Ji & Koblinsky (2009) mendapati bahawa kebanyakan ibu bapa daripada status pekerjaan yang rendah mempunyai waktu bekerja yang lebih

panjang dan kurang mempunyai masa untuk anak. Kajian Patricio & Anguiano (2004) juga mendapati lebih ramai anak daripada keluarga yang berpendapatan isi rumah yang tinggi berjaya menamatkan pengajian sekolah tinggi. Ibu bapa yang berpendapatan tinggi juga mudah mendapatkan sumber-sumber yang diperlukan bagi membantu anak mencapai kecemerlangan akademik.

Kajian-kajian di atas jelas membuktikan bahawa penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak lebih tinggi dalam kalangan ibu bapa yang berstatus sosioekonomi tinggi. Justeru, kajian-kajian ini mencadangkan bahawa anak dari keluarga yang mempunyai status sosioekonomi yang tinggi menikmati lebih banyak manfaat daripada penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak berbanding anak dari keluarga yang mempunyai status sosioekonomi yang rendah.

KAEDAH KAJIAN

Sampel kajian

Kajian ini menggunakan 80 murid India yang dipilih berdasarkan kaedah persampelan bertujuan di salah sebuah Sekolah Jenis Kebangsaan Tamil di Kedah yang mempunyai pencapaian peperiksaan yang tinggi. Daripada jumlah tersebut, sebanyak 40 murid yang dipilih merupakan murid berprestasi rendah manakala 40 murid lagi merupakan murid berprestasi tinggi dalam akademik berdasarkan pencapaian peperiksaan di sekolah. Murid berprestasi rendah dan berprestasi tinggi yang dipilih ini masing-masing terdiri daripada 10 murid dari Tahun 2 (8 tahun), 10 murid dari Tahun 3 (9 tahun), 10 murid dari Tahun 4 (10 tahun) dan 10 murid lagi dari Tahun 5 (11 tahun). Daripada jumlah 80 murid ini, salah seorang iaitu sama ada ibu atau bapa murid dipilih sebagai responden kajian berdasarkan pandangan murid tentang individu yang paling banyak meluangkan masa bersama dalam membantu pendidikan mereka di rumah.

Instrumen kajian

Soal selidik yang diadaptasi daripada Walker et al. (2005) digunakan untuk mendapatkan data kuantitatif dari ibu bapa yang dikaji. Pengkaji telah mengubah suai soal selidik asal selaras dengan objektif kajian. Beberapa perubahan telah dilakukan pada format respon pada soal selidik tersebut. Walau bagaimanapun, kertas ini hanya memfokuskan analisis bagi dua komponen utama dalam soal selidik iaitu *latar belakang ibu bapa* khususnya status sosioekonomi dan *penglibatan ibu bapa di rumah*.

Bahagian pertama soal selidik ini (*latar belakang ibu bapa*) mengandungi soalan tertutup yang berkaitan dengan latar belakang ibu bapa. Bahagian kedua soal selidik (*penglibatan ibu bapa di rumah*) pula mengandungi soalan yang berkaitan dengan penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak di rumah. Dalam bahagian ini, terdapat 10 soalan yang mengukur penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak di rumah (misalnya, *Saya berbincang dengan anak saya tentang masa depannya*). Bahagian soal selidik ini menggunakan skala Likert yang mempunyai lima respon jawapan iaitu 'Tidak pernah', 'Beberapa bulan sekali', 'Beberapa kali sebulan', 'Beberapa kali seminggu' atau 'Setiap hari'.

Selain itu, temu bual secara mendalam dilakukan dengan 40 murid. Bagi temu bual ini, 220 murid iaitu lima murid dipilih secara rawak dari Tahun 2, Tahun 3, Tahun 4 dan Tahun 5 daripada jumlah 40 murid yang mempunyai pencapaian rendah.

Sebanyak 20 murid lain dipilih daripada jumlah 40 murid yang mempunyai pencapaian tinggi mengikut kaedah yang sama. Temu bual secara mendalam ini bertujuan untuk mendapatkan maklumat yang lebih konkrit tentang kualiti penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak di rumah. Maklumat ini penting untuk menilai darjah penglibatan ibu bapa dan keberkesannya sebagai perbandingan kepada kenyataan yang dikeluarkan oleh ibu bapa dalam soal selidik.

Kaedah kajian

Semua responden kajian (ibu bapa murid) telah dimaklumkan tentang kajian ini melalui surat pemakluman yang dihantar ke rumah melalui murid yang dipilih di sekolah berdasarkan kaedah persampelan bertujuan. Sebanyak 33 responden dari kategori murid berpencapaian rendah dan 39 responden dari kategori murid berpencapaian tinggi bersetuju untuk mengambil bahagian dalam kajian ini. Atas persetujuan ini, borang soal selidik dihantar ke rumah responden kajian melalui murid. Borang yang telah diisi oleh responden dikembalikan kepada pengkaji oleh murid. Setiap responden yang melibatkan diri dalam kajian telah dimaklumkan bahawa semua maklumat yang diberikan oleh mereka adalah sulit dan akan dirahsiakan. Data kuantitatif yang diperoleh ini dianalisis menggunakan perisian *Statistical Package of Social Sciences (SPSS)*. Analisis kebolehpercayaan bagi kategori murid berpencapaian rendah dan murid berpencapaian tinggi menunjukkan bahawa kesemua sepuluh item yang diukur bagi *Penglibatan ibu bapa di rumah* adalah konsisten. Ukuran Cronbach's alpha adalah 0.9 dan 0.8 masing-masing.

Pengkaji juga menjalankan temu bual secara mendalam untuk mendapatkan maklumat daripada 40 murid yang dipilih. Soalan-soalan yang diajukan kepada murid-murid ini adalah berkaitan dengan strategi dan tahap penglibatan yang ditunjukkan ibu bapa dalam membantu pendidikan mereka di rumah. Setiap temu bual mengambil masa lebih kurang 20-30 minit. Semua maklumat yang diperoleh daripada temu bual dengan murid dibandingkan dengan maklumat yang diberikan oleh ibu bapa dalam borang soal selidik.

DAPATAN KAJIAN

Dapatan kajian tentang penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak di rumah dibincangkan dalam dua aspek utama. Pertama, perbincangan akan memfokuskan penemuan utama daripada data kuantitatif (soal selidik daripada ibu bapa) yang merangkumi status sosioekonomi ibu bapa dan strategi penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak. Kedua, perbincangan juga akan memfokuskan penemuan utama daripada data kualitatif (temu bual secara mendalam dengan murid) yang akan menumpukan perhatian pada strategi dan kekuatan penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak.

Dari segi latar belakang ibu bapa murid berpencapaian rendah, dapatan kajian menunjukkan bahawa sebanyak 57.6% responden terdiri daripada golongan ibu. Hal ini bermakna golongan ibu memperlihatkan penglibatan yang tinggi dalam pendidikan anak berbanding golongan bapa. Selain itu, kebanyakan ibu bapa (60.6%) yang dikaji berumur di antara 31-40 tahun. Sebanyak 84.8% ibu bapa berasal dari bandar. Dapatan kajian bagi latar belakang ibu bapa murid berpencapaian tinggi pula mendapati bahawa

92.3% responden merupakan golongan ibu. Majoriti ibu bapa yang dikaji berumur antara 31-40 tahun (69.2%). Kesemua ibu bapa yang dikaji berasal dari bandar.

Jadual 1 menunjukkan taraf sosioekonomi ibu bapa yang dikaji. Berdasarkan Jadual 1, taraf pendidikan ibu bapa murid berpencapaian rendah didapati agak rendah. Sebanyak 6.1% ibu bapa tidak pernah bersekolah, 15.2% ibu bapa tidak menamatkan pendidikan rendah manakala hanya 21.2% ibu bapa berjaya menamatkan pendidikan rendah. Selain itu, 27.3% ibu bapa berjaya memasuki sekolah menengah tetapi tidak menamatkan pendidikan menengah. Sebanyak 24.2% ibu bapa telah menamatkan pendidikan menengah namun tidak semestinya mereka telah lulus dalam Sijil Pelajaran Malaysia. Hanya 6.1% ibu bapa menamatkan pengajian tinggi mereka (kursus Sijil atau Diploma). Maka, lebih daripada 90.0% ibu bapa dalam kajian ini tidak mempunyai tahap akademik yang tinggi. Walau bagaimanapun, taraf pendidikan bagi ibu bapa murid berpencapaian tinggi pula adalah lebih tinggi daripada ibu bapa murid berpencapaian rendah. Berdasarkan Jadual 1, sebanyak 46.2% ibu bapa telah menamatkan pengajian tinggi mereka. Dari peratusan ini, sebanyak 30.8% ibu bapa telah menamatkan satu kursus sama ada pada peringkat sijil atau peringkat diploma. Selain itu, 12.8% ibu bapa telah menamatkan ijazah mereka dan seorang ibu (2.6%) telah menamatkan ijazah tingginya. Sebanyak 46.2% ibu bapa telah menamatkan pendidikan menengah namun tidak semestinya mereka telah lulus dalam Sijil Pelajaran Malaysia. Di samping itu, 5.1% ibu bapa sahaja berjaya memasuki sekolah menengah tetapi tidak menamatkan pendidikan menengah mereka. Hanya 2.6% ibu bapa tidak menamatkan pendidikan sekolah rendah.

Bagi pekerjaan pula, kebanyakan ibu bapa murid berpencapaian rendah (57.6%) merupakan kelas pekerja. Hanya 6.1% ibu bapa merupakan kelas menengah dan mereka bekerja dalam empat bidang utama, iaitu, teknikal, pentadbiran dan perkeranian, perkhidmatan dan perniagaan. Sebanyak 36.4% daripada golongan ibu dalam kajian ini ialah suri rumah. Bagi ibu bapa murid berpencapaian tinggi pula, 51.3% ibu bapa merupakan kelas menengah dan hanya 5.1% ibu bapa terdiri daripada kelas pekerja. Sebanyak 43.6% ibu bagi murid berpencapaian tinggi dalam kajian ini adalah suri rumah. Hasil kajian mendapati bahawa lebih ramai ibu bapa murid berpencapaian tinggi merupakan kelas menengah berbanding ibu bapa murid berpencapaian rendah yang kebanyakannya terdiri daripada kelas pekerja.

Dari segi pendapatan pula, 54.5% ibu bapa murid berpencapaian rendah memperoleh pendapatan RM1,000 dan ke bawah. Selain itu, 9.1% ibu bapa memperoleh pendapatan antara RM1,001 dan RM2,000 sebulan. Sebanyak 36.4% ibu dalam kajian ini adalah suri rumah dan tidak mempunyai pendapatan. Bagi ibu bapa murid berpencapaian tinggi pula, pendapatan yang diperoleh mereka juga lebih tinggi daripada ibu bapa murid berpencapaian rendah. Berdasarkan Jadual 1, hanya 5.1% ibu bapa murid memperoleh pendapatan sebanyak RM1,000 dan ke bawah setiap bulan. Selain itu, 17.9% ibu bapa memperoleh pendapatan di antara RM1,001 dan RM2,000 sebulan dan 15.4% ibu bapa memperoleh pendapatan di antara RM2,001 dan RM3,000 sebulan. Sebanyak 7.7% ibu bapa pula memperoleh jumlah pendapatan antara RM3,001 dan RM4,000 sebulan. Tambahan lagi, 10.2% ibu bapa memperoleh pendapatan lebih daripada RM4,000 sebulan. Seramai 43.6% ibu merupakan suri rumah dan tiada pendapatan.

Jadual 1: Latar belakang sosioekonomi responden

Status Sosioekonomi		Ibu bapa murid berpencapaian rendah Peratus (%)	Ibu bapa murid berpencapaian tinggi Peratus (%)
Taraf pendidikan	Tiada pendidikan formal	6.1	0.0
	Tidak menamatkan pendidikan sekolah rendah	15.2	2.6
	Menamatkan pendidikan sekolah rendah	21.2	0.0
	Tidak menamatkan pendidikan sekolah menengah	27.3	5.1
	Menamatkan pendidikan sekolah menengah	24.2	46.2
Pekerjaan	Sijil/Diploma	6.1	30.8
	Ijazah pertama	0.0	12.8
	Ijazah sarjana/PhD	0.0	2.6
Pendapatan	Tidak bekerja (suri rumah)	36.4	43.6
	Kelas pekerja	57.6	5.1
	Kelas menengah	6.1	51.3
Pendapatan isirumah	Tiada	36.4	43.6
	RM1000 dan ke bawah	54.5	5.1
	RM1001 - RM2000	9.1	17.9
	RM2001 - RM3000	0.0	15.4
	RM3001 - RM4000	0.0	7.7
	RM4001 - RM5000	0.0	5.1
	RM5001 dan ke atas	0.0	5.1
	RM1000 dan ke bawah	24.2	2.6
	RM1001 - RM2000	39.4	2.6
	RM2001 - RM3000	33.3	33.3
	RM3001 - RM4000	3.0	25.6
RM4001 - RM5000	0.0	5.1	
RM5001 dan ke atas	0.0	30.8	

Ibu/bapa murid berpencapaian rendah (n = 33 responden)

Ibu/bapa murid berpencapaian tinggi (n = 39 responden)

Berdasarkan Jadual 1, 24.2% ibu bapa murid berpencapaian rendah mempunyai pendapatan isi rumah sebanyak RM1,000 dan ke bawah. Selain itu, 39.4% ibu bapa mempunyai pendapatan isi rumah antara RM1,001 dan RM2,000 sebulan. Tambahan lagi, 33.3% ibu bapa mempunyai pendapatan isi rumah antara RM2,001 dan RM3,000 sebulan manakala hanya 3.0% ibu bapa mempunyai pendapatan isi rumah antara RM3,001 dan RM4,000 sebulan. Hampir 63.6% ibu bapa mempunyai pendapatan isi rumah sebanyak RM2,000 dan ke bawah setiap bulan. Bagi ibu bapa murid berpencapaian tinggi pula, pendapatan isi rumahnya juga lebih tinggi berbanding ibu bapa murid berpencapaian rendah. Seperti yang ditunjukkan dalam Jadual 1, 35.9% ibu bapa mempunyai pendapatan isi rumah lebih daripada RM4,000 sebulan. Sebanyak 58.9% ibu bapa pula mempunyai pendapatan isi rumah antara RM2,001 dan RM4,000. Hanya 5.2% ibu bapa mempunyai pendapatan isi rumah sebanyak RM2,000 dan ke bawah.

Sehubungan itu, dapat dikatakan bahawa lebih ramai murid yang berprestasi tinggi berasal dari keluarga yang mempunyai status sosioekonomi yang tinggi. Dapatan kajian menunjukkan bahawa lebih ramai ibu bapa murid yang berprestasi tinggi memiliki taraf pendidikan, status pekerjaan, pendapatan dan pendapatan isi rumah yang lebih tinggi berbanding ibu bapa murid berprestasi rendah.

Jadual 2 menunjukkan penglibatan ibu bapa murid berprestasi rendah dan ibu bapa murid berprestasi tinggi dalam pendidikan anak di rumah. Dapatan kajian dalam Jadual 2 perlu ditafsir dalam dua aspek. Pertama, lebih ramai ibu bapa murid berprestasi rendah dan ibu bapa murid berprestasi tinggi masing-masing menunjukkan penglibatan yang tinggi dalam pendidikan anak. Misalnya, berdasarkan Jadual 2, kebanyakan jawapan responden berpusat pada skala 'Setiap hari' dan 'Beberapa kali dalam seminggu' bagi setiap item yang disenaraikan di bawah 'Penglibatan ibu bapa'. Hal ini menunjukkan bahawa secara umumnya ibu bapa sedar akan peranan dan tanggungjawab mereka dalam membantu pendidikan anak. Ia ditransformasikan dalam bentuk tindakan dan tingkah laku dalam membantu pola pembelajaran anak mereka di rumah.

Jadual 2: Penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak di rumah

Penglibatan Ibu bapa	Peratus (%)									
	Tidak pernah		Sekali dalam beberapa bulan		Beberapa kali dalam sebulan		Beberapa kali dalam seminggu		Setiap hari	
	PPR	PPT	PPR	PPT	PPR	PPT	PPR	PPT	PPR	PPT
Berbincang tentang masa depan	3.0	0.0	30.3	10.3	15.2	23.1	27.3	28.2	24.2	38.5
Berbincang tentang aktiviti sekolah	15.2	0.0	15.2	0.0	3.0	5.1	42.4	20.5	24.2	74.4
Mengenal pasti masalah akademik di sekolah	12.1	0.0	12.1	2.6	6.1	5.1	36.4	15.4	33.3	76.9
Mengenal pasti masalah akademik di rumah	12.1	0.0	12.1	2.6	0.0	5.1	24.2	15.4	51.5	76.9
Membantu kerja rumah	24.2	2.6	3.0	5.1	0.0	10.3	36.4	28.2	36.4	53.8
Mengenal pasti kerja rumah	21.2	2.6	3.0	0.0	9.1	5.1	27.3	10.3	39.4	82.1
Membimbing peperiksaan	21.2	0.0	3.0	5.1	18.2	7.7	30.3	33.3	27.3	53.8
Menyuntik motivasi	9.1	0.0	15.2	0.0	6.1	12.8	33.3	12.8	36.4	74.4
Memberi limitasi masa	15.2	2.6	12.1	0.0	6.1	5.1	33.3	17.9	33.3	74.4
Mengenal pasti corak pembelajaran	21.2	0.0	6.1	0.0	9.1	5.1	24.2	35.9	39.4	59.0

PPR - Ibu/bapa murid berprestasi rendah (n = 33 responden)

PPT - Ibu/bapa murid berprestasi tinggi (n = 39 responden)

Kedua, perbandingan antara statistik penglibatan ibu bapa murid berprestasi rendah dan ibu bapa murid berprestasi tinggi menunjukkan bahawa darjah penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak bagi ibu bapa murid berprestasi tinggi adalah lebih tinggi daripada ibu bapa murid berprestasi rendah. Misalnya, dengan mengekod skala 'Setiap hari' dan 'Beberapa kali dalam seminggu' ke dalam skala 'Penglibatan ibu bapa yang tinggi'; dan, 'Tidak pernah', 'Sekali dalam beberapa bulan' dan 'Beberapa kali dalam sebulan' ke dalam skala 'Penglibatan ibu bapa yang rendah', kajian

ini jelas menunjukkan bahawa lebih ramai ibu bapa murid berprestasi tinggi menunjukkan penglibatan yang tinggi dalam pendidikan anak di rumah bagi kesemua sepuluh strategi jika dibandingkan dengan ibu bapa murid berprestasi rendah (rujuk Jadual 3).

Jadual 3: Tahap penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak di rumah

Penglibatan Ibu bapa	Peratus (%)			
	Penglibatan ibu bapa yang rendah		Penglibatan ibu bapa yang tinggi	
	PPR	PPT	PPR	PPT
Berbincang tentang masa depan	48.5	33.4	51.5	66.7
Berbincang tentang aktiviti sekolah	33.4	5.1	66.6	94.9
Mengenal pasti masalah akademik di sekolah	30.3	7.7	69.7	92.3
Mengenal pasti masalah akademik di rumah	24.2	7.7	75.7	92.3
Membantu kerja rumah	27.2	18.0	72.8	82.0
Mengenal pasti kerja rumah	33.3	7.7	66.7	92.3
Membimbing peperiksaan	42.4	12.8	57.6	87.1
Menyuntik motivasi	30.4	12.8	69.7	87.2
Memberi limitasi masa	33.4	7.7	66.6	92.3
Mengenal pasti corak pembelajaran	36.4	5.1	63.6	94.9

PPR - Ibu/bapa murid berprestasi rendah (n = 33 responden)

PPT - Ibu/bapa murid berprestasi tinggi (n = 39 responden)

Berdasarkan Jadual 3, sejumlah 75.7% ibu bapa murid berprestasi rendah menunjukkan penglibatan yang tinggi dalam mengenal pasti masalah akademik yang dihadapi oleh anak masing-masing dalam proses pembelajaran di rumah. Sementara itu, 72.8% ibu bapa juga membantu anak mereka dalam kerja rumah jika anak menghadapi kesukaran untuk melengkapkannya. Tambahan lagi, 69.7% ibu bapa menunjukkan penglibatan yang tinggi dalam memberi motivasi kepada anak mereka untuk mencapai kejayaan dalam akademik. Sebanyak 69.7% ibu bapa mengenal pasti masalah akademik yang dihadapi oleh anak mereka di sekolah. Selain itu, sebanyak 66.7% ibu bapa mengenal pasti kerja rumah anak mereka yang diberi oleh sekolah. Sebanyak 66.6% ibu bapa pula berbincang tentang aktiviti yang dilakukan oleh anak mereka di sekolah agar ibu bapa mendapat satu gambaran secara keseluruhan kegiatan anak mereka di sekolah. Tambahan pula, 66.6% ibu bapa menyediakan had masa untuk anak-anak mereka bagi aktiviti seperti belajar, menonton televisyen dan aktiviti peribadi lain. Tambahan lagi, 63.6% ibu bapa mengenal pasti corak pembelajaran yang dilakukan oleh anak mereka di rumah. Sebanyak 57.6% ibu bapa menunjukkan penglibatan yang tinggi dalam membimbing anak untuk membuat persediaan bagi menghadapi peperiksaan di sekolah. Sejumlah 51.5% ibu bapa pula didapati kerap bersama dalam membincangkan masa depan anak mereka.

Bagi kategori ibu bapa murid berprestasi tinggi pula (Jadual 3), 94.9% ibu bapa mengenal pasti corak pembelajaran anak di rumah dan berbincang tentang aktiviti yang dilakukan oleh anak di sekolah. Sebanyak 92.4% ibu bapa pula mengenal pasti kerja rumah anak. Selain itu, sebanyak 92.3% ibu bapa mengenal pasti masalah akademik anak dalam proses pembelajaran di rumah dan juga di sekolah selain menyediakan had

masa untuk aktiviti anak mereka. Sebanyak 87.2% ibu bapa menunjukkan penglibatan yang tinggi dalam memberi motivasi kepada anak mereka manakala 87.1% ibu bapa membimbing anak mereka bagi menghadapi peperiksaan di sekolah. Sebanyak 82.0% ibu bapa pula membantu anak mereka dengan kerja rumah. Tambahan lagi, sebanyak 66.7% ibu bapa pula menunjukkan penglibatan yang tinggi dalam membincangkan masa depan anak mereka bersama-sama. Walaupun ibu bapa murid berprestasi rendah dan ibu bapa murid berprestasi tinggi masing-masing menunjukkan penglibatan yang tinggi dalam pendidikan anak namun darjah penglibatan didapati lebih tinggi khususnya dalam kalangan ibu bapa murid berprestasi tinggi.

Berdasarkan dapatan kajian yang dibincangkan di atas, walaupun data kuantitatif daripada ibu bapa menunjukkan bahawa lebih ramai ibu bapa murid berprestasi rendah dan ibu bapa murid berprestasi tinggi masing-masing menunjukkan penglibatan yang tinggi dalam pendidikan anak namun data kualitatif dikumpulkan daripada murid melalui temu bual secara mendalam pula memberi gambaran yang menarik dan berbeza dalam menjelaskan keberkesanan penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak. Data kualitatif daripada murid berprestasi rendah mendapati bahawa ibu bapa mempunyai harapan yang tinggi terhadap anak-anak mereka dan mereka mengharapkan anak mereka berjaya dalam pendidikan. Walau bagaimanapun, keupayaan sebenar ibu bapa daripada status sosioekonomi yang rendah ini dari segi kredibiliti, sikap dan tingkah laku dalam aspek kualiti penglibatan yang ditunjukkan dalam pendidikan anak adalah rendah.

Sebagai contoh, dalam temu bual secara mendalam, seorang murid berprestasi rendah ditanya tentang cara ibunya menguruskan limitasi masa untuknya di rumah; iaitu cara ibunya menentukan had masa untuknya bagi aktiviti seperti belajar, menonton televisyen dan aktiviti peribadi lain. Menurutnya:

Emak saya tak banyak marah. Saya bebas main dan tengok televisyen sebelum pukul lapan malam. Waktu belajar saya adalah lepas pukul lapan malam. Lepas lapan malam emak akan tengok drama bersiri. Waktu itu dia akan suruh saya buat ulangkaji atau kerja rumah.

Seorang lagi murid (ibunya berpendidikan sekolah rendah) menerangkan cara ibunya melibatkan diri dalam membantu kerja rumah yang diberikan oleh pihak sekolah. Menurutnya:

Setiap hari emak akan tolong kerja rumah yang diberi oleh cikgu. Dia akan tengok sama ada saya buat habis semua kerja rumah itu atau tidak. Kalau saya ada masalah untuk buat satu-satu kerja rumah, saya akan tanya emak untuk tolong saya. Kalau kerja rumah sangat susah dia akan minta saya fikir balik tentang apa yang cikgu ajar di sekolah dan habiskan kerja rumah. Atau, dia akan suruh saya beritahu cikgu kalau tak faham.

Seorang lagi murid yang ditanyakan tentang tingkah laku bapanya dalam mengenal pasti kerja rumah yang diberikan oleh pihak sekolah menerangkan bahawa:

Bapa selalu balik lewat. Kerap juga dia tanya sama ada saya telah buat kerja rumah atau tidak. Kadang-kadang dia akan tanya bilangan kerja rumah yang cikgu bagi. Dia juga meminta saya untuk tunjukkan kerja rumah yang saya siapkan kepadanya. Dia rasa puas hati kalau kerja rumah siap.

Tambahan lagi, seorang lagi murid menyatakan bimbingan yang diberi oleh ibunya untuk membolehkannya menghadapi peperiksaan di sekolah. Menurutnya:

Emak saya selalu suruh saya belajar bersungguh-sungguh. Dia banyak bantu saya di rumah. Kalau peperiksaan, seminggu atau dua minggu sebelumnya dia akan minta saya ulangkaji. Kalau tak tahu apa-apa yang susah, dia akan minta saya tanya cikgu sekolah. Dia pernah kata dia tak belajar tinggi. Jadi banyak yang dia tak boleh bantu.

Temu bual secara mendalam dengan murid berprestasi rendah secara umumnya menunjukkan bahawa ibu bapa mereka tidak mempunyai pengetahuan dan pemahaman yang tinggi untuk membantu pendidikan anak di rumah. Maka, kualiti penglibatan yang ditunjukkan tidak cukup kuat untuk membantu anak berjaya dalam pendidikan. Penglibatan yang ditunjukkan adalah lebih berupa suatu tanggungjawab asas tanpa komitmen yang menyeluruh terhadap sikap, tingkah laku, nilai dan praktis yang diperlukan oleh mereka untuk membantu pendidikan anak secara efektif. Mereka melibatkan diri dalam pendidikan anak berdasarkan pemahaman dan pengetahuan yang ada pada mereka. Dalam hal ini, taraf sosioekonomi mereka yang rendah memberi kesan ke atas tahap pemahaman dan pengetahuan tentang penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak di rumah lalu mempengaruhi kualiti penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak.

Dapatan kajian daripada murid berprestasi rendah seperti yang diterangkan di atas adalah jelas berbeza jika dibandingkan dengan murid berprestasi tinggi. Temu bual secara mendalam dengan murid yang kebanyakannya terdiri daripada kelas menengah ini pula mendapati bahawa wujudnya kekuatan dalam kredibiliti, sikap dan tingkah laku ibu bapa dalam aspek kualiti penglibatan mereka dalam pendidikan anak di rumah.

Misalnya, dalam temu bual secara mendalam, seorang murid ditanya tentang cara ibunya menguruskan limitasi masa untuknya di rumah. Menurutnya:

Setiap kali balik dari sekolah emak akan tanya tentang kerja rumah yang perlu buat. Dia akan semak setiap buku sekolah dalam beg. Lepas pukul empat, emak akan minta saya untuk habiskan kerja rumah. Saya main untuk satu jam lepas itu. Masa tengok televisyen tak tentu...ikut keadaan. Tapi emak tak bagi tengok berjam-jam. Hanya selepas habis kerja rumah saya dapat main dan tengok televisyen. Malam emak akan minta saya baca buku.

Temu bual dengan seorang lagi murid untuk mendapatkan maklumat tentang cara ibunya melibatkan diri dalam membantu kerja rumah yang diberikan oleh pihak sekolah, mendapati bahawa:

Setiap kali waktu nak buat kerja rumah, emak akan duduk sebelah saya sehingga saya habiskan kerja rumah. Setiap satu dia akan semak. Jika salah dia akan minta saya betulkan semula. Jika tak faham, dia akan ajar semula.

Seorang lagi murid yang ditanyakan tentang tingkah laku ibunya dalam mengenal pasti kerja rumah yang diberikan oleh pihak sekolah menyatakan bahawa:

Lepas saya balik dari sekolah, emak saya akan selongkar beg sekolah untuk kenal pasti kerja rumah. Kalau ada kerja rumah yang perlu siap, dia akan meminta saya

buat kemudian, Kalau ada komen-komen penting daripada cikgu ditulis pada buku, dia akan pergi jumpa guru saya di sekolah. Kadang-kadang, dia juga telefon ibu kawan saya yang juga kawannya untuk kenal pasti kerja rumah yang diberi oleh cikgu sekolah.

Apabila ditanyakan tentang cara ibunya membimbingnya untuk menghadapi peperiksaan di sekolah, seorang murid menyatakan bahawa:

Emak akan beli banyak buku latihan untuk saya. Sebelum peperiksaan semua buku latihan kena dihabiskan. Dia akan tandakan muka surat yang perlu saya buat setiap hari...4 hingga 5 muka surat satu hari. Kalau dah habis buku lama, dia akan beli buku baru.

Justeru, tidak seperti ibu bapa murid berprestasi rendah, ibu bapa murid berprestasi tinggi memiliki pengetahuan dan pemahaman yang tinggi dan jelas tentang penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak di rumah. Golongan ini memperlihatkan kekuatan yang tinggi dari segi kredibiliti, sikap dan tingkah laku ibu bapa dalam aspek kualiti penglibatan yang ditunjukkan dalam pendidikan anak di rumah. Oleh itu, lebih tinggi taraf sosioekonomi ibu bapa, lebih tinggi darjah penglibatan dan keberkesanan kualiti penglibatan ibu bapa yang mampu ditunjukkan demi pencapaian pendidikan anak.

PERBINCANGAN DAN KESIMPULAN

Hasil kajian ini mendapati bahawa majoriti ibu bapa murid berprestasi rendah terdiri daripada kelas pekerja dengan taraf sosioekonomi yang rendah. Namun demikian, ibu bapa dari status sosioekonomi yang rendah ini juga menunjukkan tahap penglibatan yang tinggi dalam pendidikan anak mereka di rumah. Misalnya, rata-rata mereka menunjukkan penglibatan yang tinggi dalam memotivasikan anak, membincangkan masa depan anak bersama-sama, berbincang tentang aktiviti-aktiviti yang dilakukan oleh anak di sekolah selain mengenal pasti masalah akademik yang dihadapi anak di rumah dan di sekolah. Ibu bapa turut menunjukkan penglibatan yang tinggi dalam mengenal pasti kerja rumah anak, menentukan corak pembelajaran anak di rumah, membantu anak dalam kerja rumah jika anak menghadapi kesukaran untuk melengkapkannya dan membimbing anak untuk membuat persediaan bagi menghadapi peperiksaan di sekolah. Ibu bapa dalam kategori ini juga menyediakan limitasi masa untuk anak bagi aktiviti termasuk belajar, menonton televisyen dan aktiviti peribadi lain. Walau bagaimanapun, temu bual dengan anak menunjukkan bahawa kualiti sebenar yang ditunjukkan oleh ibu bapa dari segi kredibiliti, sikap dan tingkah laku penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak adalah rendah. Maka, dapatan kajian ini didapati konsisten dengan kajian Lueptow (1975), Baker & Stevenson (1986), Katsilis & Rubinson (1990), Ho Sui-Chu & Willms (1996), Shaver & Wall (1998) dan Desimone (1999) yang menyokong idea bahawa penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak di rumah adalah lebih tinggi dan memihak kepada ibu bapa yang bertaraf sosioekonomi tinggi.

Situasi ini berbeza dengan ibu bapa murid berprestasi tinggi yang rata-rata terdiri daripada kelas menengah. Taraf sosioekonomi golongan ini jauh lebih tinggi berbanding ibu bapa murid berprestasi rendah. Sebahagian besar daripada mereka

terlibat dalam pekerjaan kelas menengah, memiliki latar belakang pendidikan yang baik dan pendapatan yang lebih tinggi. Rata-rata ibu bapa murid berpencapaian tinggi menunjukkan penglibatan yang tinggi dalam pendidikan anak mereka di rumah. Malah, tahap penglibatan yang ditunjukkan adalah lebih tinggi berbanding ibu bapa murid berpencapaian rendah. Dapatan kajian daripada ibu bapa murid berpencapaian tinggi didapati konsisten dengan kajian Lueptow (1975), Baker & Stevenson (1986), Katsilis & Rubinson (1990), Ho Sui-Chu & Willms (1996), Shaver & Wall (1998) dan Desimone (1999) yang mendapati bahawa wujud hubungan yang signifikan di antara taraf sosioekonomi ibu bapa dan penglibatan mereka dalam pendidikan anak di rumah.

Walau bagaimanapun, dalam membandingkan dapatan kajian yang dibincangkan di atas, salah satu perkara yang perlu diberi perhatian adalah sejauhmana keterlibatan ibu bapa dalam pendidikan anak itu sendiri. Misalnya, kebanyakan ibu bapa murid berpencapaian rendah didapati mempunyai status sosioekonomi yang rendah. Pada masa yang sama, golongan ini juga menyatakan bahawa mereka menunjukkan penglibatan yang tinggi dalam pendidikan anak di rumah demi kecemerlangan akademik anak. Akan tetapi, kredibiliti dan kekuatan penglibatan ibu bapa yang berlatarbelakangkan sosioekonomi yang rendah dalam pendidikan anak adalah rendah. Temu bual secara mendalam dengan murid berpencapaian rendah telah mendedahkan perbezaan dalam kredibiliti ibu bapa dan kekurangan yang dapat dikenal pasti wujud dalam penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak.

Berdasarkan temu bual secara mendalam, murid-murid berpencapaian rendah sememangnya tidak menafikan penglibatan yang tinggi yang ditunjukkan oleh ibu bapa mereka di rumah. Akan tetapi, kekuatan ibu bapa dalam melibatkan diri dalam pendidikan anak perlu diberi perhatian. Dapatan kajian mendapati bahawa ibu bapa menghadkan masa untuk aktiviti anak, termasuk untuk belajar, menonton televisyen dan aktiviti peribadi lain. Namun, mereka gagal memantau aktiviti-aktiviti yang dilakukan oleh anak dalam tempoh masa diberi. Adakalanya ibu bapa sendiri tidak sedar sama ada masa yang diberikan kepada anak telah dimanfaatkan sepenuhnya oleh anak tersebut atau sebaliknya. Kebanyakan ibu bapa juga membantu anak dengan kerja rumah yang diberikan oleh pihak sekolah namun tidak membimbing mereka sepenuhnya disebabkan taraf pendidikan yang rendah. Taraf pendidikan yang rendah dalam kalangan ibu bapa memberi kesan ke atas usaha mereka membimbing anak secara efektif dalam pembelajaran di rumah sebagai persediaan menghadapi peperiksaan di sekolah. Oleh itu, walaupun ibu bapa murid berpencapaian rendah menunjukkan tahap penglibatan yang tinggi dalam pendidikan anak namun mereka gagal menunjukkan penglibatan yang benar-benar efektif dalam pendidikan anak di rumah berpunca dari keterbatasan sumber dan pengalaman pendidikan atas sebab taraf sosioekonomi yang rendah. Faktor ini menghalang anak daripada menerima lebih banyak kemahiran, ilmu, pengetahuan, tingkah laku dan nilai dari ibu bapa yang amat diperlukan demi kecemerlangan akademik. Selain itu, kekurangan pendapatan juga menggagalkan usaha ibu bapa menyediakan sumber-sumber yang lebih baik bagi memenuhi keperluan pendidikan anak.

Sebaliknya, taraf sosioekonomi yang tinggi dalam kalangan ibu bapa murid berpencapaian tinggi membolehkan mereka memiliki lebih banyak modal pendidikan, modal ekonomi dan modal sosial yang dapat meningkatkan keberkesanan penglibatan mereka pendidikan anak. Hal ini membolehkan anak menerima pelbagai kemahiran, ilmu, pengetahuan, tingkah laku dan nilai-nilai yang diperlukan demi kejayaan

akademik (Suresh Kumar 2012). Kekuatan latar belakang pendidikan dan kedudukan ekonomi yang kukuh membolehkan mereka melibatkan diri dalam pendidikan anak secara lebih efektif jika dibandingkan dengan ibu bapa murid berprestasi rendah. Dapatan kajian ini konsisten dengan kajian Lareau (1987) yang mendapati bahawa ibu bapa kelas menengah mempunyai kemahiran, status kerjaya dan sumber ekonomi untuk mengurus pendidikan dan persekolahan anak berbanding ibu bapa kelas pekerja. Kajian ini juga konsisten dengan kajian Katsilis & Rubinson (1990) yang mendapati ibu bapa daripada status sosioekonomi yang tinggi memiliki modal budaya yang tinggi yang mendorong kejayaan pendidikan anak. Konsisten dengan kajian Reay (2004), ibu bapa daripada kategori ini mempunyai latar belakang pendidikan yang lebih baik dan mengalirkan kejayaan pendidikan kepada anak dalam bentuk keyakinan diri dan penglibatan yang tinggi. Kajian ini juga konsisten dengan kajian Ho Sui-Chu & Willms (1996), Mc Neal Jr. (2001), Craig (2006), Baker & Stevenson (1986), Suresh Kumar (2010), Suresh Kumar (2011), Sohail et al. (2012) yang merekodkan bahawa ibu bapa yang bertaraf sosioekonomi tinggi memberi kepentingan yang tinggi terhadap anak, lebih mengambil tahu akan pendidikan anak, lebih banyak pengetahuan tentang persekolahan anak, memperlihatkan interaksi yang tinggi dengan anak dan menunjukkan usaha yang bersungguh-sungguh dalam melibatkan diri dalam pendidikan anak secara efektif dan efisien.

Walau bagaimanapun, kajian ini mempunyai beberapa limitasi. Kajian ini merupakan kajian perbandingan antara status sosioekonomi dan penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak bagi ibu bapa murid berprestasi tinggi dan ibu bapa murid berprestasi rendah; yang memberi keutamaan kepada satu etnik sahaja. Maka, ia membataskan generalisasi terhadap keluarga daripada latarbelakang ras dan etnik yang berbeza. Selain itu, kajian ini hanya difokuskan kepada sebuah Sekolah Jenis Kebangsaan Tamil sahaja. Oleh itu, adalah sukar untuk mengeneralisasikan dapatan kajian ini untuk semua Sekolah Jenis Kebangsaan Tamil yang terdapat di negara ini. Sekolah Jenis Kebangsaan Tamil yang berbeza mungkin akan memaparkan dapatan yang berbeza. Latar belakang dan ciri-ciri sosioekonomi ibu bapa selain lokasi sosial satu-satu sekolah (sama ada sekolah bandar atau luar bandar) mampu mempengaruhi dapatan kajian di sekolah lain. Kajian pada masa akan datang juga perlu mengambil kira Sekolah Jenis Kebangsaan Cina dan Sekolah Kebangsaan yang terdapat di negara ini. Tambahan lagi, kajian ini hanya memfokuskan penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak di rumah. Pengaruh status sosioekonomi ke atas penglibatan ibu bapa di sekolah juga perlu dikaji. Di samping itu, kajian ini dihadkan kepada pelajar sekolah rendah maka kajian perlu diperluas kepada peringkat sekolah menengah untuk memastikan pengaruh sosioekonomi ke atas penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak di rumah dan di sekolah selaras peningkatan usia murid. Justeru, kajian-kajian yang akan datang harus mengambil kira keperluan ini.

Kajian ini mencadangkan keperluan program keibubapaan kepada ibu bapa berstatus sosioekonomi rendah. Memandangkan pelajar berprestasi rendah rata-rata terdiri daripada mereka yang berlatarbelakang sosioekonomi yang rendah maka program keibubapaan dapat membantu golongan ini dengan kompetensi sosial, kemahiran, ilmu dan pengetahuan serta strategi penglibatan ibu bapa yang efektif dalam pendidikan anak. Selain itu, kajian ini juga mencadangkan keperluan program 'mento-menti' bagi menghubungkan ibu bapa daripada status sosioekonomi yang tinggi dan ibu bapa daripada status sosioekonomi yang rendah untuk menjana

kerjasama bagi meningkatkan perkongsian ilmu mengenai penglibatan yang berkesan oleh ibu bapa dalam pendidikan anak. Tambahan lagi, modul penglibatan ibu bapa perlu diperkenalkan kepada guru-guru pelatih. Latihan perguruan perlu menekankan kepentingan program penglibatan ibu bapa untuk merealisasikan hubungan yang baik antara ibu bapa dan pihak sekolah. Guru-guru sekolah perlu dilatih bagi menguasai ilmu dan kepakaran tentang prinsip, kaedah dan strategi bagi meningkatkan komunikasi efektif antara guru dan ibu bapa.

NOTA

- ¹ *Kajian ini dibiayai oleh Geran Insentif USM (304/JPNP/600004).
Suresh Kumar N Vellymalay merupakan pensyarah kanan, Jabatan Antropologi & Sosiologi di Pusat Pengajian Pendidikan Jarak Jauh, Universiti Sains Malaysia.

RUJUKAN

- Bailey, L.B., Silvern, S.B., Brabham, E. & Ross, M., 2004. The Effects of Interactive Reading Homework and Parent Involvement on Children's Inferences Responses. *Early Childhood Education Journal* 32(3).
- Bailey, L.B., 2006. Interactive Homework: A Tool for Fostering Parent-child Interactions and Improving Learning Outcomes for At-risk Young Children. *Early Childhood Education Journal* 34(2).
- Balli, S.J., Demo, D.H. & Wedman, J.E., 1998. Family Involvement with Children's Homework: An Intervention in the Middle Grades. *Family Relations* 47(1).
- Baker, D.P. & Stevenson, D.L., 1986. Mothers' Strategies for Children's School Achievement: Managing the Transition to High School. *Sociology of Education* 59(3).
- Brown, P., 1990. The Third Wave: Education and the Ideology of Parentocracy. *British Journal of Sociology* 11(1).
- Craig, L., 2006. Parental Education, Time in Paid Work and Time with Children: An Australian Time-diary Analysis. *The British Journal of Sociology* 57(4).
- Desimone, L.M., 1999. Linking Parent Involvement with Student Achievement: Do Race and Income Matter? *The Journal of Educational Research* 93(1).
- Deslandes, R. & Bertrand, R., 2005. Motivation of parent involvement in secondary-level schooling. *The Journal of Educational Research* 98(3).
- Dimmock, C.A.J. & O'Donoghue, T.A., 1996. Parental involvement in schooling: An emerging research agenda. *Compare: A Journal of Comparative Education*, [e-jurnal] 26(1), Diperoleh daripada: <http://web.ebscohost.com/> [Diakses pada 17 Disember 2008].
- Entwisle, D.R. & Hayduk, L.A., 1981. Academic Expectations and the School Attainment of Young Children. *Sociology of Education* 54(1).
- Epstein, J.L., 1995. School/family/community Partnership: Caring for the Children We Share. *Phi Delta Kappan* 76(9).
- Fan, X. dan Chen, M., 2001. Parental Involvement and Students' Academic Achievement: A Meta-analysis. *Educational Psychology Review* 13(1).
- Feuerstein, A., 2000. School Characteristics and Parent Involvement: Influences on Participation in Children's Schools. *Journal of Educational Research* 94(1).

- Gillies, V., 2006. Working Class Mothers and School Life: Exploring the Role of Emotional Capital. *Gender and Education* 18(3).
- Gonzalez-DeHass, A.R., Willems, P.P. & Holbein, M.F., 2005. Examining the Relationship Between Parental Involvement and Student Motivation. *Educational Psychology Review* 17(2).
- Ho Sui-Chu, E. & Willms, J.D., 1996. Effects of Parental Involvement on Eight-grade Achievement. *Sociology of Education* 69(2).
- Hoover-Dempsey, K., Walker, J.M.T., Sandler, H.M., Whetsel, D., Green, C.L., Wilkins, A.S. & Closson, K., 2005. Why Do Parents Become Involved? Research Findings and Implications. *The Elementary School Journal* 106(2).
- Howell, F.M. & Freese, W., 1979. Race, sSx, and Aspirations: Evidence for the 'Race Convergence' Hypothesis. *Sociology of Education* 52 (1).
- Israel, G.D., Beaulieu, L.J. & Hartless, G., 2001. The Influence of Family and Community Social Capital on Educational Achievement. *Rural Sociology* 66(1).
- Ji, C. S., & Koblinsky, S. A., 2009. Parent Involvement in Children's Education: An Exploratory Study of Urban, Chinese Immigrant Families. *Urban Education* 44(6).
- Lareau, A., 1987. Social Class Differences in Family-school Relationships: The Importance of Cultural Capital. *Sociology of Education* 60(2).
- Lee, J. dan Bowen, N.K., 2006. Parent Involvement, Culturel Capital and the Achievement Gap Among Elementary School Children. *American Educational Research Journal* 43(2).
- Lockheed, M.E, Fuller, B. & Nyirogo, R., 1989. Family Effects on Students Achievement in Thailand and Malawi. *Sociology of Education* 62(4).
- Lopez, G.R, Scribner, J.D. & Mahitivanichcha, K., 2001. Redefining Parental Involvement: Lessons from High-performing Migrant-impacted Schools. *American Educational Research Journal* 38(2).
- Lueptow, L.B., 1975. Parental Status and Influence and the Achievement Orientations of High School Seniors. *Sociology of Education* 48(1).
- McNeal Jr, R. B., 2001. Differential Effects of Parental Involvement on Cognitive and Behavioral Outcomes by Socioeconomic Status. *Journal of Socio-Economics*, [e-jurnal] 30(2), Diperoleh daripada <http://www.sciencedirect.com/science/journal/10535357/30/2> [Diakses pada 1 Ogos 2011].
- Milne, A.M., Myers, D.E., Rosenthal, A.S. & Ginsburg, A., 1986. Single Parents, Working Mothers, and the Educational Achievement of School Children. *Sociology of Education* 59(3).
- Pomerantz, E.M. & Eaton, M.M., 2001. Maternal Intrusive Support in the Academic Context: Transactional Socialization Processes. *Developmental Psychology* 37(2).
- Pomerantz, E.M., Ng, F.F. & Wang, Q., 2006. Mothers' Mastery-oriented Involvement in Children's Homework: Implications for the Well Being of Children with Negative Perceptions of Competence. *Journal of Educational Psychology* 98(1).
- Patricio, R. & Anguiano, V., 2004. Families and Schools: The Effect of Parental Involvement on High School Completion. *Journal of Family Issues* 25(1).
- Poston, D.L. & Falbo, T., 1990. Academic Performance and Personality Traits of Chinese Children: Onlies Versus Others. *American Journal of Sociology* 96(2).
- Reay, D., 2004. Education and Cultural Capital: The Implications of Changing Trends in Education Policies. *Cultural Trends* 13(50).

- Reilly, E., 2008. Parental Involvement through Better Communication. *Middle School Journal* 39(3).
- Sewell, W.H. & Hauser, R.M., 1980. The Wisconsin Longitudinal Study of Social and Psychological Factors in Aspirations and Achievements. Dlm: *Research in Sociology of Education and Socialization*, 1.
- Shaver, A.V. & Walls, R.T., 1998. Effect of Title 1 Parent Involvement on Student Reading and Mathematics Achievement. *Journal of Research & Development in Education* 31(2).
- Sheldon, S.B., 2002. Parents' Social Networks and Beliefs as Predictors of Parent Involvement. *Elementary School Journal* 102(4).
- Smits, J., & Hosgor, A. G., 2006. Effects of Family Background Characteristics on Educational Participation in Turkey. *International Journal of Educational Development* 26(5).
- Sohail, M. M., Mahmood, B., Ali, M. & Rafi, S., 2012. The Sociology of Classroom and Student's Family Background Influencing Student's Learning: A Study at University of Sargodha. *International journal of Asian Social Sciences* 2(4).
- Stylianides, A.J. & Stylianides, G.J., 2011. A Type of Parental Involvement with an Isomorphic Effect on Urban Children's Mathematics, Reading, Science, and Social Studies Achievement at Kindergarten Entry. *Urban Education* 46(3).
- Suresh Kumar, 2010. Parental Involvement in Children's Education: Does Parents' Education Level Really Matters? *European Journal of Social Sciences* 16(3).
- _____, 2011. A Study of the Relationship between Indian Parents' Education Level and their Involvement in their Children's Education. *Kajian Malaysia* 29(2).
- _____, 2012. The Impact of Parent's Socioeconomic Status on Parental Involvement at Home: A Case Study on High Achievement Indian Students of a Tamil School in Malaysia. *International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences* 2(8).
- Sy, S.R. Rowley, S.J. & Schulenberg, J.E., 2007. Predictors of Parent Involvement across Contexts in Asian American and European American Families. *Journal of Comparative Family Studies* 38(1).
- Topor, D.R., Keane, S.P., Shelton, T.L. & Calkins, S.D., (2010). Parent Involvement and Student Academic Performance: A Multiple Mediation Analysis. *Journal of Prevention & Intervention in the Community* 38(3).
- Walker, J.M.T., Wilkins, A.S., Dallaire, J.R., Sandler, H.M. & Hoover-Dempsey, K., 2005. Parental Involvement: Model Revision through Scale Development. *The Elementary School Journal* 106(2).
- Weiss, H., Caspe, M. dan Lopez, M.E., 2006. Family Involvement in Early Childhood Education. Harvard Family Research Project. [atas talian] Diperoleh daripada: <http://www.gse.harvard.edu/hfrp/projects/fine/resources/research/earlychildhood.html> [Diakses pada 14 Disember 2006].